

KÜKÜLLŐ

*Két híd között zajlott az óceán
hullámverése a hanyag
füzek, friss égerfák, a porcelán
kékségű ég alatt.*

*A VÉGTELEN volt vize. Zöld varázs
mélye maga a REJTELEM.
Sodrának óriási
Golf-árama most is játszik velem.*

*Törtek rajta hajót
örjögő vad passzát-szelek.
A Csöndes Tenger sem nagyobb.
Az Atlanti se szebb.*

*Hossza száz méter. Szélte hús.
Házfalak, kertek miatt keskeny.
Mérhetetlensége lehúz.
Határát érni hasztalan igyekszem.*

APÁK

*Amerre mostan
a hegy-völgyet, a rétet, a lapályt
végigtapostam,
apák s nagyapák beláthatatlan sora járt.*

*Láttam jelük
a kőúton, fahídon, házfalon.
Helyneveket mormoltam mindenütt:
Medgyes, Segesvár, Szászkézd, Udvarhely, Berethalom.*

*Arcomon most is megtapad
a konok néma por,
amely a vad
torzsák s füvek közt szállong s szemhéjamon is áthatol.*

*Elfátyolozza hangom. És fogam
alatt recsegtve csikorog.
Fél-boldogan
hagyom. Hiszők vagyok.*

HOLD-ÁLLOMÁS

*Ész- s gép-kimérte utam percre sem
vétettem el. És minden jelre tüstént
helyesbítettem pályám az ezüst fényt
sugárzó holdig. Testem csendesen*

*hanyatlott le rakéták fékező
parancsára a talajig, ahonnét
földi hívásra küldöm most a holdkép
formáit át a messzi égmező*

*szélén figyelők számára ... Lehet,
hogy ez valami szolgálai ... S ha többet
akarnék, fittyet hánynék lent a földnek
s ön-törvényemnek élnék csak! ... De szebb*

*mégis e pontos munka. És dicsőbb
a millió közös tett eredője,
mely úgy döntött, hogy gépem ide löje
betölteni, bármit akarnak ők.*

ŰRHAJÓ

*Az első fokozat mindjárt kiég.
Már túlröpültem
a földi vonzások határait.
Feneketlen s tetőtlen ég
tágul elém sötétben és derülten.*

*Most gyúl majd be a második
fokozat —
és szabad
s konok
ereje új bolygó gyanánt
egyenesen a naprendszerbe dob.*

*De már a nap se ránt
elég erővel önmaga körül.
A harmadik rakéta-lépcső
mélyén a végső
elszánás tűz-ereje gyúl.*

*Ki útjának ilyen végére jut,
az a Tejút
terében bárhol
a tág
millió csillagú világ
csillagaként világol.*